

L u N y o C h a w

လှည့်လျှောက်

တဆစ်ဆစ်နာ

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

အခန်း (၁)

“ကိုယ် ရှေ့တစ်ပတ်ထဲလောက် စင်ကာပူ သွားရမယ် မေ၊ မေ
လိုက်ခဲ့ပါလား”

“ဘာသွားလုပ်မှာလဲ၊ အလည်လား...”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကြော်ငြာတစ်ခု သွားရိုက်မှာ၊ အဲဒါ စတေပုံတွေအတွက်
ကိုယ့်ကို ငှားထားလို့၊ ကြော်ငြာက သုံးရက်လောက်ပဲ ရိုက်ရမှာပါ။ မေ
လိုက်မယ်ဆိုရင် ကိုယ်တို့ ဟိုမှာ တစ် ပတ်လောက် ဆက်နေပြီး
လျှောက်လည်ကြမယ်လေ၊ ဘယ်လိုလဲ..လိုက်မှာလား”

“ဟင်.. မလိုက်ချင်ပါဘူး၊ ပြီးတော့ မေက ရှေ့တစ်ပတ်ထဲမှာ
သရုပ်ဆောင်ရွေးပွဲတစ်ခုအ တွက် ခိုင်လုပ်ပေးဖို့ လက်ခံထားတယ်၊ အောင်သီရိ
ဗီဒီယိုထုတ်လုပ်ရေးကို သိတယ်မဟုတ်လား”

“အင်း သိတယ်လေ”

“အင်း... အဲဒီ ထုတ်လုပ်ရေးက မင်းသမီးသစ်တင်မလို့တဲ့၊ အဲဒါ
လျှောက်လွှာတွေ ခေါ်ထား တာ၊ ရှေ့တစ်ပတ်ထဲ လူရွေးပွဲရှိတယ်၊ မေ
ကူညီပေးရမှာ”

မိုးလုံးမှိုင်းက ခေါင်းသာညိတ်ပြလိုက်မိသည်။

ခေါ်မယ့်သာ ခေါ်ရတာ ပါ၊ မေ့ဆီက ဒီလိုစကားမျိုးသာ
ထွက်လာမယ်ဆိုတာကို ကြိုသိထားပြီးသား။

နှလုံးသားရေးရာနဲ့ ပတ်သက်လာရင် မေ့ဘဝမှာ ကိုယ်ကသာ

နံပါတ်တစ်၊ ကိုယ်ကသာ နံပါတ်နှစ်၊ ကိုယ်ကသာ နံပါတ်သုံး၊ ကိုယ်ကသာ နံပါတ်ရှီသမျှအားလုံး ဆိုပေမယ့် အလုပ်ဆိုတာနဲ့ ယှဉ်လာရင်တော့ ကိုယ်က အလိုလိုနေရင်း အလုပ်ရဲ့နောက်ကို ရောက်သွားခဲ့ရတာ ချည်းပဲ ဖြစ်သည်။

“မေ့ခေါင်းထဲမှာကလည်း အဲဒီ အလုပ် အလုပ်ဆိုတာချည်းပဲ၊ တစ်ခါတလေလေးလောက် များ အလုပ်ထက် ကိုယ့်ကို ဦးစားပေးကြည့်ပါဦးလား”

“မှိုင်းကလည်း အဲလိုတော့ မပြောနဲ့လေ၊ အခု စင်ကာပူသွားမယ့် ကိစ္စဆိုတာက မှိုင်းဆီက အခုမှ ထွက်လာတာ၊ ဒီသရုပ်ဆောင်ရွေးပွဲကိစ္စက လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်ကတည်းက သူတို့ လျှောက်လွှာတွေ စခေါ်ပါပြီဆိုကတည်းက လက်ခံထားတဲ့ကိစ္စကြီး၊ အဲဒါကို မေက ဖျက်ပြီး ဘယ် လိုလုပ် မှိုင်းနဲ့ လိုက်ခဲ့လို့ရမှာလဲ၊ ဖြစ်သင့်သလားဆိုတာကို မှိုင်းပဲ စဉ်းစားကြည့်ပါဦး”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ မေပြောတာကို ကိုယ် လက်ခံပါတယ်၊ ကိုယ်ပြောတာကလည်း အခုတစ်ခါကို ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး၊ အရင့်အရင်တုန်းက ပြီးခဲ့တာတွေနဲ့ ယှဉ်ပြီးတော့ နောင်တစ် ချိန်လောက်မှာ ကိုယ့်ကို တစ်ခါလောက် ဦးစားပေးကြည့်ဖို့ ပြောတာပါ”

မေ့ဆီက မျက်စောင်းတစ်ခုက သူ့ထံ ဝင့်ခနဲ ရောက်လာသည်။

ဒါက တစ်ခုခုကို မကျေမနပ်ရင် မေ လုပ်တတ်သော အကျင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ဒါပေမယ့် မေ့ မျက်စောင်းက သူများတကာတွေ ထိုးသလိုမျိုး မာန်ပါပါ ထိုးတာမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး။ မျက်လုံးလေးကို ဝင့်ပြီး ကိုယ့်ကို စက္ကန့်အနည်းငယ်လောက် ငြိမ်သက်ပြီး မျက်တောင် မခတ်တမ်း အသာအယာလေး ကြည့်လာတာမျိုး ဖြစ်သည်။ မာန်မပါဘူးဆိုပေမယ့် အဲဒီ အကြည့်သာသာလေးထဲမှာကိုပဲ မေက စကားတွေ အများကြီးကို ပြောထားနိုင်တာဖြစ်သည်။

“ကလေးမဟုတ် သူငယ်မဟုတ် ရစ်မနေစမ်းပါနဲ့ မှိုင်းရာ၊
နောင်ယူပြီးသွားတဲ့အခါကျရင် ဒီ နှစ်ယောက်က မုန်းလောက်အောင်ကို အမြဲ
တတွဲတွဲ သွားလာလှုပ်ရှားနေရမှာပဲကို”

“အဲဒါကတော့ အဲဒါပေါ့ မေရာ၊ ချစ်သူဆိုတဲ့ ဘဝလေးထဲမှာ အမှတ်တရ
ဆိုတာမျိုးလေး တွေကို ဖန်တီးထားချင်တာ၊ ဒါမှ နောင်တစ်ချိန် အသက်ကြီးတဲ့အခါ
ပြန်တွေးပြီး ကြည်နူးလို့ရမှာ ပေါ့”

ဒီတစ်ခါတော့ မေက အသံမထွက်ဘဲ ရယ်သည်။

ဒါဟာလည်း ကိုယ့်ကို လှောင်ပြောင်ချင်တဲ့အချိန်မှာ လုပ်လေ့ရှိသည့်
မေ့ရဲ့ အချိုးတစ်မျိုးပါပဲ။

“မှိုင်းကလေး အနုပညာသမားလို့ မပြောရဘူး၊ သိပ်စိတ်ကူး ယဉ်တာပဲ၊
မေလည်း အနုပညာသမားပါပဲ၊ အဲလောက် စိတ်ကူးမယဉ်ပါဘူး၊
စိတ်ကူးယဉ်တယ်ဆိုတာ အနုပညာဖန်တီး နေတဲ့အချိန်မှာပဲ ကောင်းတယ်၊ ကဲ . . .
မေ အေဂျင်စီကို ပြန်ရဦးမယ်၊ ပိုက်ဆံရှင်းတော့..”

*

“ဟဲ့..ရှေ့တစ်ပတ်ပဲ သရုပ်ဆောင်ရွေးပွဲ ရှိတယ်မဟုတ်လား၊ နင်
လေ့ကျင့်ပြီးပြီလား”

“အာ....လေ့ကျင့်စရာ မလိုပါဘူးဟာ၊ ငါ့အကြောင်းလည်း နင်သိသားနဲ့၊
ဘယ်လိုအိုက်တင် မျိုးနဲ့ပဲ လာလာ ငါလုပ်ပြနိုင်ပါတယ်”

ပြောရင်း နမ်းမဝက ရောက်လာတော့မယ့် နေ့တစ်နေ့အတွက်
ကြိုတင်ကာ ရင်ခုန်သံတွေ မြန်လာရသည်။ အောင်သီရိ ဗီဒီယိုထုတ်လုပ်ရေးရဲ့
စင်တင် မင်းသမီးဖြစ်လာရမယ့် အခွင့်အရေးဟာ နည်းတဲ့ အခွင့်အရေးတော့
မဟုတ်ပါချေ။ ပြီးတော့ ဒီအခွင့်အရေးဟာ နမ်းမဝ ဘဝရဲ့ တစ်ဆစ်ချိုးကို

အများကြီး ပြောင်းလဲပေးနိုင်မယ့် အခွင့်အရေးတစ်ခုဆိုလည်း မမှား။

ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ရူးသွပ်ခဲ့ရတဲ့ အိပ်မက်တွေကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ဖို့ ဒီလူရွေးပွဲမှာ သူမ နိုင်ကို နိုင်မှ ဖြစ်မှာပါ။ နိုင်ရမယ်လို့လည်း သူမက အနိဋ္ဌာန်ချတာ ဖြစ်သည်။

“ဒါတော့ ဒါပေါ့ဟာ၊ ဒါပေမယ့် အခုပြိုင်မယ့် လူတွေက နာမည်ကြီး မော်ဒယ်လ်တွေလည်း ပါမှာနော်၊ နင်က မော်ဒယ်လ်သင်တန်းတည်း တက်ထားတာ မဟုတ်ဘူး၊ နင့်ဘက်က တအားပြင် ဆင်ထားမှ တော်ကာကျမှာ”

“အင်း... ငါ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားမှာပါ”

“ဒါနဲ့ ဒိုင်တွေက ဘယ်သူတွေတဲ့လဲ”

“အောင်သီရိက တာဝန်ရှိသူ တစ်ယောက်ရယ်၊ ဒါရိုက်တာ ဦးကျော်ကြားရယ်၊ ရုပ်ရှင်မင်း သား သစ်ဆန်းရယ်၊ ဓာတ်ပုံဆရာဝဌာရယ်၊ ပြီးတော့ Stars model agency က မရတုမေရယ်”

“ဝါး....အကုန်လုံးက ဆရာ့ဆရာတွေချည်းပဲနော်”

“အင်း.... ဟုတ်တယ်”

“ဒါနဲ့... အရွေးခံရရင် အောင်သီရိနဲ့က စာချုပ်ရမှာလား”

“အင်း.. ကား သုံးဆယ်တဲ့”

“ဟား ... မိုက်တယ်၊ နင် ရအောင်လုပ်တာ၊ နင် ဒီလောက် ဝါသနာပါနေတာ၊ နင်သာ အရွေးခံရရင်တော့ ပွဲကပြတ်ပြီပဲ”

ပြိုင်ပွဲဝင် ဦးရေက တော်တော်များတာပါ။ လူအယောက် ၁၀၀ လောက်ထဲကနေ ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်ကမှ လက်တွေ့ သရုပ်ဆောင်ကာ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ လူငါးဆယ်ကို ထပ်ရွေးလိုက်တာဖြစ်သည်။ အဲဒီ လူငါးဆယ်ကိုမှ နှစ်ရက်ခွဲကာ ယှဉ်ပြိုင်ရမှာဖြစ်ပြီး အဲဒီ နှစ်ရက်ထဲက တစ်ရက်စီမှာ ပထမရတဲ့ နှစ်ယောက်ကို

နောက်တစ်ရက် ဖိုင်နယ်အဖြစ်ထပ်ပြိုင်ခိုင်းမှာ ဖြစ်သည်။

“အဲဒီ နေ့ ဝတ်မယ့် အဝတ်အစားကရော ပြင်ပြီးပြီလား”

“အင်း..ပြင်ပြီးပြီ၊ ဒါပေမယ့် အဝတ်အစားက အဓိက မကျပါဘူးဟယ်၊ အဲဒီ နေ့မှာ ကိုယ့်အစွမ်းကို ထုတ်ပြနိုင်ဖို့က အဓိကပါ၊ ငါကတော့ အဲဒီ လိုပဲ ခံယူတယ်၊ ပြီးတော့ ငါ့ကိုငါလည်း ယုံတယ်”

“ငါလည်း နင့်ကိုဖြစ်စေချင်တယ်၊ ကျောင်းသားဘဝကတည်းက ကျောင်းကပွဲတွေမှာဆိုရင် လည်း နင်က ထိပ်ဆုံးက၊ မြန်မာ့အသံက လုပ်တဲ့ ပျော်ရွှင်စရာ သရုပ်ဆောင်ကမ္ဘာမှာတုန်းက လည်း နင် ဆုတွေအများကြီး ရခဲ့ဖူးတာပဲ၊ နင် အရမ်းဝါသနာကြီးပြီး ရူးသွပ်တာ၊ ပြီးတော့ နင့်ရုပ်က မင်းသမီးရုပ်၊ တချို့ဆို မင်းသမီးရုပ် မပေါက်ဘဲနဲ့တောင် မင်းသမီး ကောက်ဖြစ်နေကြသေးတာ၊ နင်သာ ကြိုးစားခွင့်ရခဲ့ရင် သေချာပေါက် အောင်မြင်မှာ ငါပြောရဲတယ်”

မေမို့စကားကြောင့် နမ်းမဝက အားရပါးရ ပြုံးလိုက်မိသည်။
ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ပေါင်းလာခဲ့တဲ့ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်မို့ မေမိက ကိုယ့်အကြောင်းဆို အူမချေးခါး အကုန်သိသလိုပဲ မေမို့အကြောင်းဆိုရင်လည်း နမ်းမဝ မသိတာ ဘာမှမရှိပါ။

“ဟုတ်လား..အဲဒါဆို ငါ အခုပြိုင်ပွဲကို မပြိုင်တော့ဘူးဟယ်၊ နင်ပဲ ငါ့ကို ပိုက်ဆံထုတ်ရိုက်လိုက်ပါလားဟင်၊ သေချာပေါက် ပြန်ရမှာပဲဟာ”

“အဲ..အဲဒါကတော့ ငါ့ဘဏ်စာအုပ် ပျောက်နေတယ်ဟဲ့...ဟီး..ဟီး..”

မေမို့စကားကို နမ်းမဝက အသည်းယားသွားရကာ လက်ထဲက ခေါင်းအုံးနဲ့ လှမ်းထုလိုက်မိ သည်။ ဒါကို မေမိက အမှန်မခံဘဲ ဖမ်းထားလိုက်တာ တခါခါ ရယ်နေတော့၏ ။

အခန်းထဲမှာ စာဖတ်နေတုန်းမှာပဲ အခန်းတံခါးက ဖျတ်ခနဲ ပွင့်သွားတာ အထဲသို့ ဒေါ်လေးရွှေနှစ် ဝင်ရောက်လာလေသည်။

“နမ်း မအိပ်သေးဘူးလား...၊ ည ဆယ့်နှစ်နာရီတောင် ထိုးနေပြီ၊ သိပ်ပြီးတော့ အိပ်ရေးပျက်မခံနဲ့လေ၊ မနက်ဖြန်ဆို သရုပ်ဆောင်ရွေးပွဲ စပြီမဟုတ်လား၊ မျက်နှာတွေ ချောင်ကျ နေဦးမယ်”

ဒေါ်လေးစကားကြောင့် သူမက လက်ထဲက ဖတ်လက်စ ဂျူးရဲ့ “ဆုံနေရက်နဲ့ လွမ်းလေခြင်း” စာအုပ်ကို မြောက်ပြလိုက်ရင်းက

“အင်းပါ..ဒေါ်လေးရဲ့၊ အိပ်တော့မှာပါ၊ ဒီမှာ စာအုပ်က အရမ်းကို အရှိန်တက်နေလို့”

“စာအုပ်က နောက်နေ့မှ ဖတ်လည်းရပါတယ် နမ်းရယ်၊ တော်ကြာ သရုပ်ဆောင်ရွေးပွဲကို ပန်ဒါရုပ်နဲ့ သွားနေရမှာစိုးလို့ ပြောနေတာ”

“အဟီး..အဲဒါဆိုတော့လည်း သူတို့ သရုပ်ဆောင်ခိုင်းတဲ့ ဇာတ်ရုပ်က ရောဂါသည်ဇာတ်ရုပ် ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းရမှာပေါ့၊ အကိုက်ဖြစ်သွားအောင်”

“ဟင်း..ပေါက်တတ်ကရ ပြောတော့မယ်၊ အိပ်တော့၊ အိပ်တော့”

ပြောရင်း ဒေါ်လေးက သူမလက်ထဲက စာအုပ်ကို ဆွဲယူကာ ခပ်လှမ်းလှမ်းက မှန်တင်ခုံပေါ်မှာ တင်လိုက်သည်။ ဒီတော့ သူမက နံရံကို ခပ်မတ်မတ်မှီထားရာကနေ အိပ်ရာပေါ်မှာ လျှောအိပ်လိုက်တာ ခြေရင်းက စောင်ကို ရင်ခေါင်းအထိ ဆွဲတင်ခြုံလိုက်သည်။

“ဪ...အိပ်တော့ဆိုမှ ပြောရဦးမယ်၊ နေ့လယ်ကတောင် အစ်ကိုကြီးနဲ့ ဖုန်းရသေးတယ်”

“ဟုတ်လား..ဖေဖေက ဘာတဲ့လဲ”

“ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး၊ ညည်းအကြောင်း မေးတာ၊ ဘာတွေလုပ်နေလဲတဲ့၊

အခုရက်ပိုင်း သူ မအားလို့ ဖုန်းမဆက်ဖြစ်တာတဲ့”

နမ်းမဝမှာက အမေ မရှိတော့ချေ။ မေမေက သူမ လေးတန်းနှစ်လောက်မှာကတည်းက နှလုံးရောဂါနဲ့ ဆုံးသွားတာဖြစ်သည်။ ဖေဖေကလည်း နိုင်ငံခြားနဲ့ ဒီကို ကူးချည်သန်းချည်မို့ သူမနဲ့ အတူနေရသည့် ရက်ဆိုတာက ခပ်ရှားရှားရယ်ပါ။ သူမနဲ့ အမြဲတမ်း နေရတာ က ဒေါ်လေးရွှေနှစ်ပါပဲ။ ဒေါ်လေးရွှေနှစ်က ဖေဖေညီမဖြစ်ပြီး သူမအပေါ်မှာလည်း မိခင်တစ်ယောက် လိုရော၊ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်လိုရော၊ အဒေါ်တစ်ယောက်လိုပါ ကောင်းသူဖြစ်သည်။ သူမအ တွက်တော့ ဒေါ်လေးရွှေနှစ်က အမေဆိုလည်း ဟုတ်၊ အဖေဆိုလည်း ဟုတ်၊ အဒေါ်ဆိုလည်း ဟုတ်ကာ အောအင်ဝမ်းလူသားတစ်ယောက်ဟုပင် ပြောရပါတော့မည်။

“အဲဒီ တော့ ဒေါ်လေးက နမ်းအကြောင်း ဖေဖေကို ဘာတွေပြောလိုက်လဲ”

“ဘာပြောရမှာလဲ၊ အစ်ကိုကြီးသမီးကတော့ ထုံးစံအတိုင်း သရုပ်ဆောင်ပြိုင်ပွဲတွေ လျှောက်ဝင်နေတာပဲလို့ ဖြေလိုက်တာပေါ့”

“ဖေဖေက ဘာပြောလဲ အဲဒီ တော့..”

“လုပ်မှာဆိုလည်း ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက်ဖြစ်အောင် လုပ်တဲ့ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်ရင်လည်း အချိန်ကုန် ခံမနေနဲ့၊ နိုင်ငံခြားကို လိုက်ခဲ့တဲ့”

“ဟင်... မသွားချင်ပါဘူး၊ စောင့်ကြည့်နေပါ၊ နမ်းမဝ ဘယ်လောက်စွမ်းတယ်ဆိုတာ ဖေဖေ မြင်အောင် ပြမှာပါ”

“ပြပြ..နင်တို့ သားအဖနှစ်ယောက် အဆင်ပြေရင် ပြီးတာပါပဲ၊ အိပ်တော့..ဒေါ်လေး မီးပိတ်ပေးခဲ့မယ်နော်”

“ဟုတ်..သင့်ခံယူ”

ဒေါ်လေးက အခန်းထဲက ရိုးရိုး အလင်းရောင်ကို မှိတ်ခွဲကာ

ညအုပ်မီးပြာလဲ့လဲ့ကိုသာ ဖွင့်ပေးခဲ့ပြီး အခန်းထဲက ပြန်ထွက်သွား၏။ ဒီတော့မှ သူမလည်း မျက်လုံးတွေကို မှိတ်ကာ အိပ်ဖို့ အားယူရသည်။

ပြောမည့်သာ ပြောရသည်။ မနက်ဖြန်အတွက် ကြိုတွေးကာ စိတ်တွေ အနည်းငယ် လှုပ်ရှားနေတာမို့ အိပ်မှပျော်ပါ့မလား မသိ။

*

အခန်း (၂)

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်လောက်ပဲ ယုံကြည်မှုရှိတယ်ပြောပြော တကယ်တကယ် နောက်ဆုံးဖိုင်နယ်နေ့ကို ရောက်လာစဉ်မှာတော့ နမ်းမဝရဲ့ လက်တွေက အေးစက်စ ပြုလာခဲ့ပြီ။ နမ်းမဝက စကာတင်အဆင့်တွေကို ဖြတ်ကျော်ကာ ဒီနေ့မှာ နောက်ဆုံး ဖိုင်နယ်ပွဲအနေနဲ့ မော်ဒယ်လ်လောကမှာ အောင်မြင်စ ပြုနေပြီဖြစ်သည့် ရနံ့ဖြူဆိုသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ပြိုင်ရတော့မှာ။ အရင်နေ့က အေးအေးဆေးဆေး ဖြတ်ကျော်လာနိုင်ခဲ့ပေမယ့် အဆုံးဖြတ်နေ့ကို ရောက်လာတဲ့အခါမှာတော့ လူက စိတ်တွေ အရမ်းလှုပ်ရှားလာရသည်။ ညကလည်း တစ်ညလုံး အိပ်မပျော်ခဲ့သဖြင့် လူက နုံးချိုချိုနှင့် ဖြစ်နေရသလို ဒီနေ့ကို အောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်ရင် သူမရဲ့ အိပ်မက်တွေ တကယ်ဖြစ်လာတော့မယ်ဆိုသည့် အတွေးကလည်း သူမကို ဖိအားများစေ သည်။ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမည်ဆိုသည့်စိတ်က လူကို စက်ရုပ်တစ်ခုလို တောင့်မတ်မတ်နှင့် ဖြစ်သွားစေ ၏ ။

ဒီနေ့ ပြိုင်ပွဲပုံစံက ဒိုင်လူကြီးတွေ ဖွင့်ပြသည့် ဇာတ်ကားတစ်ကားမှ ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခုကို တစ်ခေါက်သာ ကြည့်ခွင့်ရမည်ဖြစ်ပြီး အဲဒီ ဇာတ်ဝင်ခန်းကိုပဲ မင်းသားတစ်ယောက်နဲ့အတူ စတိတ် စင်ပေါ်မှာ ပြန်လည်သရုပ်ဆောင်ပြရမှာ ဖြစ်သည်။

အရင်ဆုံး သရုပ်ဆောင်ရမှာက ရနံ့ဖြူ၊ ရနံ့ဖြူက အောင်သီရိ ဝီဒီယိုထုတ်လုပ်ရေးက ထုတ် လုပ်ဖြန့်ချိထားသည့် တိမ်တိုက်ကကြိုး ဇာတ်ကားထဲက အောင်ရဲလင်းနဲ့ စိုးမြတ်သူဇာတို့ သရုပ် ဆောင်ထားသည့် ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခုကို သရုပ်ဆောင်ရတာ ဖြစ်သည်။ အဲဒီ ဇာတ်ဝင်ခန်းမှာ စိုးမြတ်သူဇာ လုပ်သွားရသည့် ခံစားချက်အမျိုးမျိုးကို ပေးသည့် မျက်နှာထားက

အရမ်းကိုပဲ ပညာ သားပါတာပါ။ အစက ခပ်ရွဲ့ရွဲ့မျက်နှာပေး၊ နောက်တော့ အောင်ရဲလင်းဆီက ထွက်လာသည့် ကွာ ရှင်းခွင့်စကားကြောင့် ပြောင်းလဲသွားသည့် မျက်နှာထားက ကြေကွဲမှု၊ ဝမ်းနည်းမှုတွေ၊ နောက်ဆုံး အထွဋ်အထိပ်ကကျတော့ သူမရဲ့ အရှက်အတွက်၊ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ရဲရဲတောက်နေသည့် မျက်နှာထားမျိုး။ ဒိုင်ယာလော့ခ်တွေတော့ အများကြီး မပြောရ။ ဒါပေမယ့် မျက်နှာအမူအရာက အရမ်းကို ပညာပြရတာ ဖြစ်သည်။

ရနံ့ဖြူကလည်း တော်တော်လေးတော့ သရုပ်ဆောင်လေသည်။ စိုးမြတ်သူဇာကို မမိသော် လည်း သူမပုံစံနှင့် သူမ ကောင်းအောင် သရုပ်ဆောင်နိုင်၏ ။

ရနံ့ဖြူ သရုပ်ဆောင်နေတာကို ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ ဘေးမှာ ထိုင်နေသည့် မေမိက နမ်းမဝရဲ့ လက်တွေ့ကို ဆုပ်ကိုင်လာသည်။

“နမ်း ... ရရဲ့လား၊ နင့်ပုံစံက ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေသလိုပဲ၊ ကြောက်နေတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူးဟာ၊ ညက အိပ်မပျော်လို့..”

အဲဒီ လောက်သာ ပြောဖြစ်ပြီး အကြည့်က ရနံ့ဖြူ သရုပ်ဆောင်နေသည့် စတိတ်စင်ပေါ်သို့ ရောက်သွားရသည်။ ပြီးတော့ ဒိုင်တွေရဲ့ ကျောကုန်းတွေ။ ဒိုင်တွေက သူမတို့ရှေ့မှာ အတန်းလိုက် သူမတို့ကို ကျောပေးကာ စတိတ်စင်ပေါ်ကိုကြည့်ပြီး အမှတ်ပေးနေကြတာ ဖြစ်သဖြင့် သူတို့တွေ ကို ကျောဘက်ကသာ မြင်နေရတာ ဖြစ်သော်လည်း သူတို့ဆီက အရှိန်တွေကို သူမကို လာဟပ်နေသလို ခံစားရစေသည်။

ရနံ့ဖြူရဲ့ သရုပ်ဆောင်မှုကလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် အရှိန်တက်လာနေပြီ။ ဒါပေမယ့် တစ်နေရာမှာ ဒိုင်ယာလော့ခ် မေ့ကာ တစ်ချက် ထစ်သွားသည်။

ဒါပေမယ့် ရနံ့ဖြူက ချက်ချင်း ပြန်မှတ်မိကာ အိုက်တင်ကို ပြန်ထည့်လိုက်နိုင်၏။ ။

“ငါ့ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ငါသေတဲ့အထိ နင့်ကို ဘယ်တော့မှ ကွာမပေးဘူး”

ရနံ့ဖြူရဲ့ မာန်ပါပါနဲ့ အော်လိုက်သည့် နောက်ဆုံး ဒိုင်ယာလော့ခ် အပြီးမှာ လက်ခုပ်သံတွေ ညံသွားသည်။ ခဏနေတော့ ဒိုင်လူကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည့် မရတုမေဆီက အသံတစ်ခု ထွက်လာသည်။

“အခု သရုပ်ဆောင်ရမှာက နမ်းမဝပါ။ နမ်းမဝက ကျတော့ အောင်သီရိက ထုတ်ထားတဲ့ နတ်သမီးမျှားတဲ့ငါး ဇာတ်ကားထဲက ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခုမှ အိန္ဒြာကျော်ဇင် သရုပ်ဆောင်ထားတဲ့ နေရာကနေ သရုပ်ဆောင်ပြရမှာပါ။ အဲဒီ ဇာတ်ဝင်ခန်းကို ဖွင့်ပြပါ့မယ်။ နမ်းမဝ သေချာကြည့်ထားပါ။ တစ်ခေါက်ပဲ ဖွင့်ပြမှာပါ..”

ရတုမေက စကားကို သူမရှေ့မှာရှိသည့် မိုက်ကနေပဲ ပြောတာဖြစ်ပြီး နမ်းမဝရှိရာကို လှည့်မကြည့်ပါ။ ဒါပေမယ့်လည်း အဲဒီ အသံတစ်ခုတည်းနှင့်တင်ကိုပဲ နမ်းမဝကို တော်တော်လေး ရင်ခုန်စေတာ ဖြစ်ပါသည်။

ရတုမေရဲ့ စကားအဆုံးမှာတော့ စတိတ်စင်ပေါ်က ပရိုဂျက်တာမှာ အရုပ်တွေပေါ်လာသည်။ ပြောရရင်တော့ သူမ သရုပ်ဆောင်ရမည့် ဇာတ်ဝင်ခန်း။ အဲဒီ ဇာတ်ဝင် ခန်းမှာက စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်၊ အန်တီဝါဝါအောင်နှင့် အိန္ဒြာကျော်ဇင်တို့က သရုပ်ဆောင်ထားတာ ဖြစ်ပါသည်။

နမ်းမဝ သရုပ်ရမည့် အခန်းကလည်း လွယ်တော့ မလွယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ အဲဒီ ဇာတ်ကားကို နမ်းမဝ ကြည့်ဖူးပါသည်။ အခု တစ်ခါကြည့်တာကတော့ ကိုယ်တိုင် သရုပ်ဆောင်ဖို့ဆိုတော့ အစစ လိုက်မှတ်ရသည်။ အဓိကသာ

ဒိုင်ယာလော့ခ်တွေ။

နမူနာ ပြပြီးသွားတော့ အားလုံး ငြိမ်သက်သွားကြသည်။

ဒီအချိန်မှာတင်ပဲ မရတုမေဆီက အသံ ထပ်ထွက်လာပြန်သည်။

“နမ်းမဝ စင်ပေါ်ကို တက်လာခဲ့ပါ။ အတူတွဲ

သရုပ်ဆောင်ဖို့အတွက်ကိုတော့ စောစောက သရုပ်ဆောင်ပေးသွားတဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသား သစ်ဆန်းနဲ့အတူ မဝါဝါအောင်ကို ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။ အားလုံးပဲ စင်ပေါ်မှာ နေရာယူပေးကြဖို့ ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါတယ်”

နမ်းမဝက အသက်ကို ၀၀ တစ်ချက်ရှုသွင်းလိုက်ပြီးနောက် မေမို့ကို ပြီးပြကာ စင်ပေါ်မှာ အန်တီဝါဝါအောင်၊ ရုပ်ရှင်မင်းသားသစ်ဆန်းတို့နှင့်အတူ နေရာသွားယူလိုက်သည်။

အချက်ပေးသံ အဆုံးမှာတော့ သရုပ်ဆောင်ခြင်းကို

စတင်ကြရတော့သည်။ ရုပ်ရှင်လောကရဲ့ နာမည်ရ ဝါရင့်တွေနဲ့ သရုပ်ဆောင်ရတာ မို့ နည်းနည်းတော့ ရှိန်တိန်တိန်ရယ်ပါ။ ဒါပေမယ့် သူမ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားသည်။ အစတော့ အနည်းနည်းလန့်သလိုလို ဖြစ်နေသေးပေမယ့် ဒိုင်ယာလော့ခ် နှစ်ခွန်းလောက်ပြောအပြီးမှာတော့ အဆင်ပြေသွားသည်။

သရုပ်ဆောင်ပြီးသွားချိန်မှာတော့ လက်ခုပ်သံတွေ ညံသွားသည်။ သူမ

လုပ်နိုင်လိုက်ပြီဆို သည့် အသံက ဖိစီးမှုတွေကို လျော့ပါးသွားစေသည်။

“တစ်နာရီခန့် ခဏနားပါမယ်။ ပြီးမှ အရွေးခံရတဲ့သူကို ကြေညာပေးမှာ

ဖြစ်ပါတယ်”

*

လူက ထုံတုံတုံဖြစ်နေတာမို့ စိတ်တွေ ပြန်လန်းသွားအောင် ဆိုပြီး သူမနဲ့

မေမိက အနီးနားက အအေးဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ခဏသွားထိုင်လိုက်ကြသည်။

နောက်တစ်နာရီမှ အရွေးခံရသူကို ကြေညာမှာမို့ သူမတို့
အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်လို့ရ လေသည်။

“အဆင်ပြေမှာပါနော်..မေမီ”

“ပြေမှာပါ..၊ နင် အကောင်းဆုံး လုပ်နိုင်ခဲ့တာပဲ၊ ပြီးတော့ နင်က
ဒိုင်ယာလော့ခ် လုံးဝ မမှားဘူး၊ ရနံ့ဖြူက ဒိုင်ယာလော့ခ်လည်း
တစ်ချက်မှားထားတာလေ၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား”

“အင်း .. ရင်တွေ တအားခုန်တာပဲ”

သူမ စကားအဆုံး မေမီက သူမလက်တစ်ဖက်ကို အားပေးသလို
ဆုပ်ကိုင်ရင်း ပြုံးပြလာသည်။

“စိတ်အေးအေးထားပါ၊ နင်ပဲ အရွေးခံရမှာ သေချာပါတယ်”

နမ်းမဝ ခေါင်းညိတ်လိုက်မိသည်။

ဟုတ်တယ်..သူမ အကောင်းဆုံး ကြိုးစားခဲ့တာပဲ။ ပြီးတော့
ရနံ့ဖြူလိုလည်း အမှားမဖြစ်ခဲ့ ဘူး။ ဒီတော့ ဒီနေ့ ပန်းပန်နိုင်သူဟာ သူမပဲ ဖြစ်မှာပါ။
ဟုတ်တယ်.. သူမပဲ ဖြစ်မှာပါ။

*

နမ်းမဝနဲ့ ရနံ့ဖြူက စတိတ်စင်ပေါ်မှာ ဘေးချင်းယှဉ်ရပ်ရင်းက
ဒိုင်လူကြီးတွေနဲ့ လာရောက် အားပေးတဲ့ ပရိသတ်တွေကို ကြည့်နေမိသည်။

နှစ်ယောက်စလုံးက တစ်ယောက် ရင်ခုန်သံကို တစ်ယောက်
ကြားနေရသလိုပါပဲ။

ဒီအချိန်မှာပဲ ဒိုင်လူကြီး ငါးယောက်ရဲ့ အလယ်အဆုံးမှာ
ထိုင်နေသူဖြစ်တဲ့ ရတုမေက နမ်းမဝကို ဝေ့ကြည့်လာရင်းက စကားဆိုလာသည်။

“အရွေးခံလိုက်ရသူကို ကျွန်မတို့ မပြောခင်မှာ တစ်ခု ကြိုပြောချင်ပါတယ်။ အရွေးမခံရတဲ့ သူအတွက် ပြောချင်တာပါ။ ဒီပွဲမှာ အရွေးမခံလိုက်ရပေမယ့်လို့ စိတ်ဓာတ်မကျပါနဲ့၊ ဒါဟာ ဘဝတစ်သက်တာလုံးအတွက် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီနေ့မှာ ကျန်နေခဲ့ပေမယ့်လို့ နောက်နေ့တွေတိုင်းမှာ ဆက်လက်ကြိုးစားပါ။ ကြိုးစားတဲ့သူအတွက် အနုပညာလောကမှာ နေရာတစ်ခုဆိုတာ အမြဲတမ်း ရှိပါတယ်။ အဲဒီ အတွက် စိတ်ဓာတ်ကျမသွားဘဲ ဆက်လက်ကြိုးစားပါလို့ တိုက်တွန်းချင်ပါတယ်။ ကဲ ... ကျွန်မတို့ လူရွေးချယ်တာကို စလိုက်ရအောင်နော်၊ ကျွန်မတို့ ခိုင်ငါးယောက် ရှိပါတယ်။ အဲဒီ ခိုင်ငါးယောက်က သူတို့ရွေးချယ်လိုက်တဲ့ လူရဲ့ နာမည်ပါတဲ့ ကတ်ကို ထောင်ပြမှာဖြစ်ပါတယ်။ မဲ အများဆုံး ပေးခံရတဲ့သူက အောင်သီရိက တင်တဲ့ မင်းသမီးအဖြစ်ကို ရရှိမှာပါ။ ကဲ...စလိုက်ရ အောင်နော်..”

အခန်းတစ်ခုလုံးက အပ်ကျသံကြားရလောက်အောင်ကိုပဲ တိတ်ဆိတ်သွားရတော့သည်။ အားလုံး အားလုံးရဲ့ အာရုံတွေက ခိုင်တွေဆီမှာ။

အဲဒီ လို တိတ်ဆိတ်နေမှုကို ရတုမေကပဲ ဖြိုးခွင်းလိုက်ပြန်သည်။

“ပထမဦးဆုံး အောင်သီရိထုတ်လုပ်ရေးက တာဝန်ရှိသူမှ မဲပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

သူမတို့ နှစ်ယောက်အကြည့်က အောင်သီရိထုတ်လုပ်ရေးမှ တာဝန်ရှိသူထံ ရောက်သွားရ သည်။ ရင်တွေက တထိတ်ထိတ်။

အောင်သီရိထုတ်လုပ်ရေးမှ တာဝန်ရှိသူရဲ့ လက်တစ်ဖက်က မြောက်တက်လာသည်။

သူ မြောက်လိုက်သည့် နာမည်ကတ်ပြားက..

“ရနံ့ဖြူပါ”

ပရိသတ်၏ လက်ခုပ်သံတွေနှင့်အတူ နမ်းမဝရင်ထဲမှာ
ဟာဆင်းသွားရသည်။ မေမီရီရာကို ကြည့်လိုက်မိတော့ မေမီက
အားပေးပြီးတစ်ခုကို ပြုံးပြ၏။ မေမီအပြုံးက “ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ နောက်
ထပ်လေးယောက် ကျန်သေးတယ်” ဆိုသည့် အပြုံးမျိုး။

ဟုတ်တယ်.. နောက်ထပ် လေးယောက်ကြီးများတောင် ကျန်သေးတာပဲ။

သူမ အားတင်းလိုက်စဉ်မှာပဲ ဒုတိယမြောက် မဲပေးသူဖြစ်သည့်
ဒါရိုက်တာ ဦးကျော်ကြားရဲ့ လက်တစ်ဖက်က မြောက်တက်လာသည်။

ကတ်မှာရေးထားတာက..

“နမ်းမဝ ဖြစ်ပါတယ်”

ရတုမေရဲ့ အသံနှင့်အတူ ရင်ထဲမှာ လှိုက်ခနဲ။ လက်ခုပ်သံတွေလည်း
ညံ့သွားသည်။ အဲဒီ လက်ခုပ်သံတွေထဲမှာ မေမီကျော်၏ လက်ခုပ်သံက
အကျယ်ဆုံးဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။

နောက်ထပ် မဲပေးသူက ဓာတ်ပုံဆရာ ဝဋ္ဌာ။ သူ့ရဲ့ လက်တစ်ဖက်လည်း
ထုံးစံအတိုင်း မြောက်တက်လာ၏။

“နမ်းမဝပဲ ဖြစ်ပါတယ်”

လူက ဟိုးအပေါ်ကို မြောက်တက်သွားသလိုပါပင်။ သူမမက သာသွားပြီ။
ဟုတ်တယ်။ သူမက နှစ်မဲ၊ ရနံ့ဖြူက တစ်မဲ။

ဘုရား ..ဘုရား..မေမီကျော်ကဆို ထိုင်နေရာကနေ
မတ်တတ်ရပ်ပြီးတော့ကို လက်ခုပ်တီးနေတော့၏။

အခုတစ်ခါ မဲပေးဖို့ အလျည့်ကျလာတာကတော့ မင်းသား သစ်ဆန်း။
သစ်ဆန်းရဲ့ အကြည့်က နမ်းမဝနှင့် ရနံ့ဖြူတို့ဆီကို ရောက်လာသည်။

ဘုရား...ဘုရား... သူ ဘယ်သူ့ကို ရွေးမှာပါလိမ့်။ သူမကိုလား....

ရနံ့ဖြူကိုလား...။

သူမကို ရွေးလိုက်ရင်တော့ လူရွေးပွဲက ဒီမှာတင် ပြီးသွားမည်ဖြစ်ပြီး ကျန်နေသေးသည့် မရတုမေ၏ မဲကို ဆက်ကြည့်စရာ မလိုတော့ချေ။ သူသာ ရနံ့ဖြူကို ရွေးလိုက်ရင်တော့ ပွဲက နှစ်မဲ တစ်မဲဖြင့် မရတုမေ၏ မဲကို ဆက်ကြည့်ရပေဦးမည်ဖြစ်သည်။ နောက်တော့ မင်းသား သစ်ဆန်းက တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ကာ သူ့လက်တစ်ဖက်ကို မြှောက်လိုက်၏ ။

“ရနံ့ဖြူပါ..”

လက်ခုပ်သံတွေ ထွက်လာသည်။

ပွဲကလည်း ပိုမို စိတ်လှုပ်ရှားစရာ ကောင်းလာ၏ ။ မဲက နှစ်မဲဆီ။ နောက်ဆုံး မဲပေးရမှာက မရတုမေ။ မရတုမေ၏ မဲက နမ်းမဝနှင့် ရနံ့ဖြူတို့ နှစ်ယောက်အတွက် အဆုံးအဖြတ်ပင် ဖြစ်ချေ သည်။

နမ်းမဝနှင့် ရနံ့ဖြူတို့၏ အကြည့်တွေက ရတုမေထံကို ရောက်သွားသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် တင်ပဲလားဆိုတော့ မဟုတ်။ အားလုံးရဲ့ အာရုံတွေက ရတုမေဆီမှာ။

ရတုမေက သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို မှုတ်ထုတ်လိုက်ရင်း ပြုံးလိုက်၏ ။

“အဟင်း .. ကျွန်မ အလှည့်ပေါ့၊ နောက်ဆုံးနေရတာ မကောင်းမှန်း အခုမှသိတော့တယ်ရှင့်၊ ရှေ့က ဆရာသမားတွေက နှစ်မဲဆီပေးပြီး ကျွန်မကို လူမိုက်ငှားလိုက်သလိုပါပဲ”

ရယ်သံတွေ ညံ့သွားသည်။ ဒါပေမယ့် နမ်းမဝကတော့ မရယ်နိုင်။ မရတုမေ ဘယ်သူ့ကိုများ ရွေးမှာပါလိမ့်။

ဘုရား ... ဘုရား။ မရတုမေက ရနံ့ဖြူကိုများ ရွေးလိုက်လေမလား။

ရနံ့ဖြူ...ရနံ့ဖြူက မရတုမေရဲ့ Stars model agency ကနေ ထွက်လာတဲ့
မော်ဒယ်လ်တစ်ယောက်လေ။

ဘုရား..ဘုရား ..မရတုမေဆီသာ အဲဒီ လို မျက်နှာလိုက်လိုက်ရင်တော့..။

နမ်းမဝရဲ့ အတွေးမဆုံးခင်ပင် ရတုမေဆီက အသံ ထပ်ထွက်လာသည်။

“စပြီးပြီဆိုတော့လည်း အဆုံးသတ်ရတော့မှာပေါ့နော်၊ ဒီတော့ ကျွန်မ
အဖြေကို ပြောပါ တော့မယ်၊ ကျွန်မရဲ့ အဖြေကတော့ ...”

စကားလည်းဆုံး ရတုမေရဲ့ လက်တစ်ဖက် မြောက်တက်လာသည်။

သူမလက်ထဲမှာ ကိုယ်ထားသည့် ကတ်မှာ ရေးထားတာကတော့ ..

“ရနံ့ဖြူ”

လက်ခုပ်သံတွေ ညံ့စည်သွားသလို လက်ခေါက်မှုတ်သံတွေလည်း
ထွက်လာသည်။

နမ်းမဝကတော့ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားရသလို မျှော်လင့်ချက်
အထုပ်အပိုးကြီးတစ်ခုလုံး ဟိုးချောက်နက်ကြီးထဲကို ပြုတ်ကျသွားရသလို
ခံစားလိုက်ရသည်။ တစ်စုံတစ်ခုကိုလည်း သူမ ကောင်းကောင်းခံစားသိလိုက်ရ၏ ။
အဲဒါကို သိလိုက်ရသည့် အချိန်မှာတော့ သူမရင်ထဲက ဝမ်းနည်းမှုတွေက
ရုတ်ချည်းပင် ပျောက်ကွယ်သွားကာ မခံချင်စိတ်၊ သရော်တော်တော် လှောင်
ပြောင်ချင်စိတ်တွေကသာ နိုးကြွလာလျက် သူမက ဘာမှမဖြစ်သည့် အပြုံးတစ်ခုကို
ကောက်ပြုံးပစ်လိုက်ရင်း ငဲ့ကျသွားသည့် မျက်နှာက ပြန်မော့ပစ်လိုက်ကာ
မရတုမေနှင့် မျက်လုံး ချင်းဆုံ ကြည့်လိုက်မိသည်။

ရှင်... သိပ်တော်ပါတယ် မရတုမေ။ ဒီရွေးချယ်မှုကို လုပ်ဖို့ ရှင်
တော်တော် ခေါင်းစားခံလိုက်ရမှာပဲ။ ဟင်း ..ဒီလောက်တော်တဲ့ ရှင် အခုလို
အနုပညာလောကမှာ နာမည်ကြီး နေတာကို ကျွန်မ မအံ့ဩတော့ပါဘူး။

ရတုမေက သူမကို အားပေးပြီးမျိုးဖြင့် ပြီးကြည့်နေ၏။ ။

နမ်းမဝကလည်း ရတုမေနည်းတူ ပြန်လည်ကာ ပြီးစိုက်ကြည့်ပေးနေလိုက်ပါသည်။ ။

*

အခန်း (၃)

နမ်းမဝက တောက်တစ်ချက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းနှင့် နာကြည်းစွာ ခေါက်လိုက်မိသည်။

မျက်လုံးထဲမှာ မရတုမေ၏ မျက်နှာကို ဘယ်လိုမှ ဖျောက်ဖျက်ပစ်လို့ မရ။

တွေးလေလေ ခံရခက်လေလေပင် ဖြစ်သည်။

“ဒါ..လုံးဝ မျက်နှာလိုက်မှုသက်သက်ကြီးဟာ၊ ငါလုံးဝ ခံစားလို့မရဘူး၊ တကယ်ဆို သူ ငါ့ကိုပဲ ရွေးသင့်တာ၊ ရနံ့ဖြူက ဒိုင်ယာလော့ခ် တစ်ချက်မှားထားတာပဲ၊ ငါက လုံးဝ အမှားမလုပ်ခဲ့ ဘူး၊ ရနံ့ဖြူက သူ့မော်ဒယ်လ် အေဂျင်စီမှာ တက်နေတဲ့သူဆိုပြီးတော့ ရွေးလိုက်တာ၊ လုံးဝ မတရားဘူး”

“ဟုတ်တယ်..ငါလည်း အဲလိုပဲ ခံစားရတယ်၊ ငါတို့တင် မဟုတ်ပါဘူး၊ ပရိသတ် တော်တော်များများလည်း မရတုမေရဲ့ ရွေးချယ်မှုကို ဝေဖန်နေကြတယ်လေ၊ သူ မရှက်ဘူးလား မသိဘူး၊ ပြီးတော့ သူက ဒီလို လုပ်ချင်လို့ကို မဲပေးတဲ့နေရာမှာ နောက်ဆုံးနေရာကို ယူထားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်”

မေမီကလည်း သူမဘက်ကနေ မခံမရပ်နိုင်စွာ ဝင်ပြောသည်။ တကယ်ဆို ရတုမေက နမ်းမဝရဲ့ စံပြုပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်အဖြစ် နမ်းမဝက သတ်မှတ်ထားတာပါ။ ရတုမေရဲ့ အပြော၊ အပြုံး၊ အကြည့်တွေ၊ လှုပ်ရှားပုံတွေ အားလုံး အားလုံးကို အရမ်းနှစ်သက်ကာ အတုခိုး အားကျခဲ့ရ တာ။ တစ်နေ့မှာ ရတုမေလို ဖြစ်လာရမယ်ဆိုပြီးတော့လည်း အိပ်မက်တွေ အများကြီး မက်ထားမိ တာပါ။

အခုတော့ သူမရဲ့ အိပ်မက်တွေကို ဖျက်ဆီးလိုက်သူဟာ သူမ သိပ်ကိုလေးစား အားကျ ချစ်ခင်အားပေးခဲ့ရတဲ့ ရတုမေတဲ့လား။

ဟား..လောကကြီးက အတော်လည်း မျက်လှည့်ပြတတ်တာပဲ။

ဒီအချိန်မှာတော့ နမ်းမဝဟာ ရတုမေလို မဖြစ်ချင်တော့ပေ။ ဒါပေမယ့် ရတုမေထက် ပိုမို အောင်မြင်တဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်ကို ဖြစ်လာစေရမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားလိုက်မိသည်။

“ငါ လုံးဝ မကျေနပ်ဘူးဟာ၊ ငါ သူ့ရှေ့မှာ ခေါင်းမော့ပြီးတော့ လျှောက်နိုင်တဲ့ ဘဝမျိုးကို လိုချင်တယ်၊ သူ ကျောသပ်ပြီး ချန်ခဲ့တဲ့ နမ်းမဝဆိုတဲ့ မိန်းမဟာ ဘယ်လို အဆိပ်ပြင်းတယ်ဆိုတာ ကို သူသိအောင် ငါပြရမယ်”

ပြောပြီး နမ်းမဝက ခုတင်ပေါ်မှာ တင်ပါးလွှဲထိုင်နေရာကနေ ထရပ်လိုက်ကာ အခန်း၏ တစ်နေရာရှိ နံရံမှာကပ်ထားသော ရတုလေး၏ ပိုစတာနားသို့ လျှောက်သွားလိုက်ကာ ပိုစတာနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်မိသည်။

ပိုစတာထဲမှ ရတုမေက နမ်းမဝကို ပြုံးစစဖြင့် ကြည့်နေ၏ ။ အဲဒီ အကြည့်က သူမကို လှောင်နေသလိုလိုပါပင်။ နားထဲမှာလည်း ရတုမေ၏ လှောင်ရယ်သံတွေကို ကြားလာရ၏ ။

နောက်တော့ နမ်းမဝက နံရံပေါ်က ပိုစတာကို ဆွဲခွာဖြုတ်ကာ အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာ ဖြစ်သည်အထိ စုတ်ဖြုတ်လိုက်တော့သည်။

ရှင်နဲ့ ကျွန်မ တကွေ့ကွေ့တော့ တွေ့ကြာဦးမှာပါ မရတုမေရယ်.. ။

*